

Scénář k audioreportáži

Zpracovali: Jarda Gallas
Jiří Zita
David Veselý

ZŠ Třebízského, Kralupy nad Vltavou

Kuba: Předtím než jsme se s panem Brázdilem potkali, nic jsme o něm nevěděli. Těšili jsme se na setkání s člověkem, který se podílel na odporu vůči totalitnímu režimu a komunistům.

Vyrůstal v Kroměříži za 2. světové války, v období protektorátu Čechy a Morava.

Pamětník: *Byl vždycky strašnej strach, když jsme slyšeli okovaný boty tak jsme se báli, jestli si nejdou pro někoho z rodiny ...*

Jarda: Do 1. třídy začal Rudolf Brázdil chodit rok po válce. Po základní škole a dalších studiích se sám stal pedagogem.

Pamětník: *Ve škole byla taková hezká mladá paní učitelka o 4 roky mladší než já ...a o 4 měsíce později jsme se vzali.*

Jarda: Jeho velkou zálibou bylo – a stále je – divadlo. Věnoval se mu od dětství.

Pamětník: *V roce 1953 jsem začal hrát v loutkovém divadle.*

Jirka: V šedesátých letech se stal členem kralupského divadelního souboru Scéna.

David: V roce 1968 se angažoval v Pražském jaru, podepsal manifest 2000 slov a další protikomunistické rezoluce. Ale na podporu reformy a Dubčekovy výzvy vstoupil do Komunistické strany Československa.

Jirka: Jednou jeho kolegu Stanislava Tatara, napadlo uvést zakázanou hru Caesar, která byla původně zaměřena proti fašismu. Hru napsala autorská dvojice Jiří Voskovec a Jan Werich. Když ji soubor v roce 1969 hrál...

Pamětník: *Obecenstvo se trhalo smíchy, soudruhům se to nelíbilo ...*

David: Pak Rudolfa Brázdila vyhodili ze strany i ze školy a zakázali mu hrát v divadle. Kam se později mohl vrátit pod podmínkou, že jestli provede něco, co napadá Sovětský svaz, bude mít doživotní zákaz hraní.

Kuba: Do školy se ale mohl vrátit až po 20ti letech – po Sametové revoluci.

Rudolf Brázdil má pro vás následující vzkaz.

Pamětník: *Hrozně bych vám přál, aby vám to vydrželo a aby se k moci dostali takoví lidi, jako byl pan Havel.*